

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและรวบรวมเอกสารแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องการให้การปรึกษากลุ่มตัวเองตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล Abramov และพฤติกรรมที่มีต่อพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยนำเสนอเรียงหัวข้อตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือและควบคุมคุณภาพของเครื่องมือ
5. การดำเนินการทดลอง
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งกำลังศึกษาปีการศึกษา 2554 ซึ่งกำลังศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนบ้านเขาก (มนูจศิริราษฎร์วิทยาคาร) จำนวน 115 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นปีการศึกษา 2554 ซึ่งกำลังศึกษาระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนบ้านเขาก (มนูจศิริราษฎร์วิทยาคาร) อำเภอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี จำนวน 29 คน ซึ่งได้รับการประเมินจากการทำแบบทดสอบพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเองนักเรียนที่มีคะแนนพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเองอย่างต่ำกว่าเปอร์เซนไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 29 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน โดยมีวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง ดังนี้

1. ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 115 คน ทำแบบสำรวจพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเอง โดยเลือกที่มีเปอร์เซนไทล์ต่ำกว่า 25 ได้จำนวน 29 คน

2. สุมตัวอย่างมาจำนวน 16 คน พร้อมทั้งสอบถามความสมัครใจและสุมตัวอย่าง
เข้ากลุ่มทดลอง 8 คน โดยได้รับการปรึกษาจากกลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม
กลุ่มควบคุม 8 คน โดยไม่ได้รับการให้การปรึกษาจากกลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม
การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่ม ในกระบวนการทดลอง ผู้วิจัยมีการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่ม
ผู้เข้าร่วมการทดลองในประเด็นดังนี้

1. เศรษฐกิจดิจิทัล และสิทธิ์ของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
2. มีวิธีการอย่างเหมาะสมในการรับความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วมวิจัย
ร่วมทั้งปักป้ายสิทธิ์ประโยชน์และรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างในกระบวนการวิจัย
3. ดำเนินการวิจัยอย่างเหมาะสม เพื่อไม่ก่อความเสียหายต่อสิ่งที่ต้องศึกษา
4. กลุ่มตัวอย่างมีความยินดีสมัครใจเข้าร่วมการทดลองและมีสิทธิ์ที่จะบอกเลิกการเข้า
ร่วมการทดลองเมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการทดลองนี้จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อผู้เข้าร่วม
การทดลอง

ผู้วิจัยได้รับการรองรับผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยจากมหาวิทยาลัยบูรพา
ในวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบวัดพฤติกรรมกลั่ยนยั้นตนเอง
2. โปรแกรมการปรึกษาจากกลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม

การสร้างเครื่องมือและควบคุมคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ มีขั้นตอนการดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. แบบวัดพฤติกรรมกลั่ยนยั้นตัวเอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

- 1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวเรียน เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับใช้พฤติกรรมกลั่ยนยั้น
ตัวเอง
- 1.2 ผู้วิจัยพัฒนาจากแบบวัดพฤติกรรมกลั่ยนยั้นตนเองของ วิชุดาวลีย์ โอลล์สตาฟ (2546) ตามแนวคิดของ Bower and Bower (1991) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .86
เป็นแบบวัดที่ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกลั่ยนยั้นตัวเองประกอบด้วยข้อคำถาม
12 ด้าน ได้แก่

1.2.1 การพูดแสดงความรู้สึก (User Feeling - talk) ได้แก่ ข้อ 4, 5, 6

ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

- ฉันรู้สึกว่าตัวเองพูดหวานเข้าใจยาก จึงไม่อยากเข้าไปร่วมวงสนทนากับคนอื่น เพราะเกรงว่าเข้าจะลำบาก

1.2.2 การพูดเกี่ยวกับตนเอง (Talk about Yourself) ได้แก่ ข้อ 33, 17

ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

- ขณะที่ฉันกำลังพูดคุยกับเพื่อน เพื่อนร่วมห้องเรียนซื่อหูเดินเข้ามาแล้ว พูดแทรกขึ้นด้วยเสียงอันดังทำให้ฉันชะงัก ฉันจึงพูดกับหนูว่า "การพูดแทรกเสียงดังของເຮືອທຳໄຫ້ ฉันต้องอะไງກົກລາງຄັນ "ເຮືອຈະຈະຮອໃຫ້ພູດຄຸວະ ເສົ່ງກິໂອນ"

1.2.3 การกล่าวทักทายประศรัย (Make Greeting - talk) ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3

ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

- เมื่อฉันพบบุคคลที่ไม่สนใจฉันเริ่มต้นกล่าวคำทักทายว่า "สวัสดี" ได้

1.2.4 การยอมรับการชมเชย (Accept Compliments) ได้แก่ ข้อ 8, 9

ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

- ฉันขอคุณเพื่อน เมื่อเพื่อนชมผลงานของเจ้า

1.2.5 การแสดงสีหน้าประกอบอย่างเหมาะสม (Use Appropriate Facial Talk)

ได้แก่ ข้อ 34, 35, 36

ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

- เมื่อฉันพูดกับเพื่อนด้วยคำพูดที่รุนแรง ทำให้เพื่อนโกรธฉันจะขอโทษ เพื่อนทันทีว่า "ฉันขอโทษด้วยที่ให้ความรุนแรงเกินไป"

1.2.6 การแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ (Disagree Mildly) ได้แก่ ข้อ 7,

18, 19, 24, 25, 26, 27, 29

ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

- เมื่อเพื่อนประสารความสำเร็จ เช่น ได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขัน กีฬาฉันเข้าไปแสดงความยินดีกับเพื่อน

1.2.7 การขอให้แสดงความกระจ่าง (Ask for Clarification) ได้แก่ ข้อ 20, 21

ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

- ในการทำงานกลุ่มถ้าเพื่อนบางคนไม่ยอมทำ ฉันจะขอร้องให้เข้าช่วยกันทำงาน

1.2.8 การถามเหตุผล (Ask why) ได้แก่ ข้อ 32

ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

- หาก ฉันไม่พอใจที่เพื่อนนำขนมที่ฉันเก็บไว้ไปรับประทาน ฉันจะพูดกับเพื่อน ตรง ๆ ว่า "ถ้าເຮືອຈະທານ ເຮົດວຽກຈະຂອ້ອນກ່ອນ"

1.2.9 การแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างจริงจัง (Express Active Disagreement)

ได้แก่ ข้อ 22, 23

ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

- หากมีเพื่อนร่วมชั้นคนหนึ่งชอบงานที่ครูมอบหมายมาให้ ฉันทำให้ตลอด ฉันกล้ายุติการกระทำการ เช่นนี้ของเพื่อนด้วยการพูด

1.2.10 การพูดเพื่อวัดมาตรฐานของตนเอง (Speak up for Your Right) ได้แก่

ข้อ 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16

ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

- ขณะที่ฉันเข้าແຕວซื้ออาหารหากมีคนมาก่อนฉันพูดແຕວฉันพูดgrade เวลาว่า "ขอความกรุณาเข้าແຕວด้วยครับ/ค่ะ"

1.2.11 การแสดงการยืนกราน (Be persistent) ได้แก่ ข้อ 28

ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

- ขณะที่ ฉันกำลังยุ่งกับการค้นหาข้อมูลการทำรายงาน เพื่อกำชุมาร้องให้ ฉันช่วยอธิบายการบ้าน ฉันกล้าพูดปฏิเสธกับเพื่อนว่า "ตอนนี้ขอค้นหาข้อมูลก่อน เมื่อหายาข้อมูลเสร็จ จะช่วยอธิบายให้ รอ ก่อนนะ"

1.2.12 การหลีกเลี่ยงที่จะแสดงเหตุผลช้ำชา (Avoid Justifying Every Opinion)

ได้แก่ ข้อ 30, 31

ตัวอย่างข้อความ ได้แก่

- เพื่อนสนใจหรือร่วมหันเรียนยืนหนังสือของ ฉันไปแต่เวลา必定มาคืนปรากฏว่าหนังสือชำรุด ฉันจึงพูดกับเพื่อนว่า "ເຮືອຍືນหนังສือຈັນໄປອ່ານ ພາກມັນຈີກຂາດ ກລັບມາ ຈັນຍາກໃຫ້ເຮືອ່າງຄົມໝັ້ນສຶກເວາດ້ວຍ"

ลักษณะของแบบวัดแบบวัดพฤติกรรมกล้ายืนยันตนเองมีทั้งหมด 36 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ เพื่อประเมินว่าข้อความที่เกิดขึ้นรู้สึกอย่างไร ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อคำนึงด้วยนี้

จริงที่สุด	หมายถึง กล้ายืนยันตนของมากที่สุด	= 4 คะแนน
จริง	หมายถึง กล้ายืนยันตนของมาก	= 3 คะแนน
ค่อนข้างจริง	หมายถึง กล้ายืนยันตนของปานกลาง	= 2 คะแนน
จริงบ้างบางครั้ง	หมายถึง กล้ายืนยันตนของน้อย	= 1 คะแนน
ไม่จริงเลย	หมายถึง ไม่กล้ายืนยันตนของ	= 0 คะแนน

1.3 นำแบบวัดที่สร้างขึ้นเสนอประธานที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและหาค่า

ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาในแบบวัดที่สร้างขึ้นว่าสามารถวัดพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเอง แล้วนำแบบวัดไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ดังนี้

1.3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิธิพิพิธ

1.3.2 ดร.สมพงษ์ ปันหยุ่น

1.3.3 ดร.ครรชิต แสนอุบล

1.4 นำแบบสำรวจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านคลองสิบแปด อำเภอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 ที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบวัดที่ทดลองได้มาตรวจให้คะแนน ตามที่กำหนดไว้เพื่อ หาค่าอำนาจจำแนก Item - total Correlation ที่มีค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไปได้จำนวน 36 ข้อ ซึ่งมี ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .26 - .68 แต่ละข้อแสดงถึงพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเอง

1.5 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัด โดยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha coefficient) ของครอนบาก ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91

1.6 นำแบบวัดพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเองไปใช้ในการวิจัยต่อไป

2. โปรแกรมการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์ และพฤติกรรม ผู้วิจัยได้สร้าง โปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม จำนวน 10 ครั้ง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 การศึกษาทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม จากตำราเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมของ โปรแกรมการให้คำปรึกษาให้เหมาะสมกับปัญหาของผู้รับคำปรึกษา

2.2 การสร้างโปรแกรมการปรึกษาตามแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ พฤติกรรม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการกล้ายืนยันตัวเองและกลุ่มตัวอย่าง

2.3 นำโปรแกรมการบริการแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ฉบับร่าง เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบแก้ไขเนื้อหา สำนวนภาษาที่ใช้ตลอดจนความถูกต้อง เหมาะสมของโปรแกรม

2.4 ปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมตามที่ได้รับการเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อสร้างโปรแกรมการบริการก่อรุ่มตามแนวคิดพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรม จำนวน 10 ครั้ง แต่ละครั้งใช้ประมาณ 60-90 นาที สปดาห์ละ 2 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศและสร้างศัมพันธภาพ

ครั้งที่ 2 การประเมินตนเอง

ครั้งที่ 3 เรียนรู้ A-B-C

ครั้งที่ 4 เรียนรู้ A-B-C

ครั้งที่ 5 กล่าวทักทายและร่วมสนใจ

ครั้งที่ 6 กล่าวชี้แจงและยอมรับการชี้แจง

ครั้งที่ 7 การกล่าวคำวิจารณ์และการยอมรับคำวิจารณ์

ครั้งที่ 8 การพูดปฏิเสธ

ครั้งที่ 9 การบอกรความต้องการของตนเอง

ครั้งที่ 10 ยุติการให้คำปรึกษาและปัดฉันนิเทศ

2.5 นำโปรแกรมการบริการแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์ และพฤติกรรมเสนอหา

ความเห็นทุกชั้น โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ดังนี้

2.5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิสถาพย์

2.5.2 ดร.สมพงษ์ ปันหุ่น

2.5.3 ดร.ครรชิต แสนคุปล

2.6 นำโปรแกรมการบริการแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์ และพฤติกรรม REBT

(Ellis) ที่ได้ปรับปรุงแล้วไปใช้ในการวิจัย รายละเอียดดังโปรแกรมดังต่อไป

ตารางที่ 1 โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม

ขั้นตอน	วัตถุประสงค์	แนวคิดทฤษฎีหลักที่ใช้ที่ใช้
ครั้งที่ 1 ปฐมนิเทศและสร้าง สัมพันธภาพ	<p>1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่าง ผู้จัดและสมาชิกกลุ่ม</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกทราบถึง วัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา</p> <p>3. เพื่อให้สมาชิกทราบถึงประโยชน์ที่ จะได้รับจากการเข้าร่วมการปรึกษา</p>	<ul style="list-style-type: none"> การสร้างสัมพันธภาพ แนะนำการปรึกษากลุ่ม
ครั้งที่ 2 การประเมินตนเอง	<p>1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่าง ผู้ให้คำปรึกษาและสมาชิกกลุ่ม</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกได้สำรวจตนเอง</p> <p>3. เพื่อให้สมาชิกสามารถรับรู้เงื่อนไข[*] ในการเข้ากลุ่มการให้การปรึกษา</p>	<ul style="list-style-type: none"> พฤติกรรมกลั้ยนยั่นยั่นตัวเอง 12 ด้าน การสัมพันธภาพระหว่าง กลุ่ม
ครั้งที่ 3 เรียนรู้ A-B-C	<p>1. เพื่อให้สมาชิกเข้าใจถึง ความสัมพันธ์กันระหว่างเหตุการณ์ เพื่อให้สมาชิกรู้ถึงความสำคัญของ ความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกเข้าใจถึงความสำคัญของ ความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล</p> <p>3. เพื่อให้สมาชิกได้เข้าใจถึงวิธีการฝึก คิดอย่างมีเหตุผลด้วยตนเองตาม รูปแบบของ A-B-C</p>	<ul style="list-style-type: none"> แนวคิดพื้นฐาน REBT <ul style="list-style-type: none"> - ด้านการเชื่อมโยงระหว่าง ความคิด อารมณ์และ พฤติกรรม - ด้านความเชื่อที่ไม่ สมเหตุสมผล
ครั้งที่ 4 เรียนรู้ A-B-C	<p>1. เพื่อให้สมาชิกเข้าใจกระบวนการฝึก คิดอย่างมีเหตุผลตามรูปแบบของ A-B-C</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกสามารถต่อແย়งกับ ความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล</p>	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ขั้นตอน	วัตถุประสงค์	แนวคิดทฤษฎีหลักที่ใช้ที่ใช้
ครั้งที่ 5 กล่าวทักษะและร่วมสนทนาร่วมกัน	<ol style="list-style-type: none"> เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนได้อภิปรายถึงปัญหาและสาเหตุของ การไม่กล้ากล่าวทักษะและร่วมสนทนาร่วมกัน เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ช่วยเหลือ กันและกัน พร้อมทั้งเสนอวิธีการ และแนวทางในการแก้ไขปัญหา ซึ่งกันและกัน 	<ul style="list-style-type: none"> แนวคิดพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเอง 12 ด้าน แนวคิด REBT ด้านความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลที่ เชื่อมโยงกับพฤติกรรมกล้า ยืนยันตัวเอง
ครั้งที่ 6 กล่าวชุมชนและยอมรับการชื่นชม	<ol style="list-style-type: none"> เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนได้อภิปรายถึงปัญหาและสาเหตุของการไม่กล้า ยืนยันตัวเอง เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ช่วยเหลือ กันและกัน เพื่อให้สมาชิกฝึกทักษะการกล่าว ชุมชนและยอมรับการชื่นชม 	<ul style="list-style-type: none"> แนวคิดพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเอง 12 ด้าน แนวคิด REBT ด้านความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลที่ เชื่อมโยงกับพฤติกรรมกล้า ยืนยันตัวเอง
ครั้งที่ 7 การกล่าวคำวิจารณ์และการยอมรับคำวิจารณ์	<ol style="list-style-type: none"> เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนได้อภิปรายถึงปัญหาและสาเหตุของการไม่กล้า ยืนยันตัวเอง เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ช่วยเหลือ กันและกัน เพื่อให้สมาชิกฝึกทักษะการกล่าว คำวิจารณ์และการยอมรับ คำวิจารณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> แนวคิดพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเอง 12 ด้าน แนวคิด REBT ด้านความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลที่ เชื่อมโยงกับพฤติกรรมกล้า ยืนยันตัวเอง

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ขั้นตอน	วัตถุประสงค์	แนวคิดทฤษฎีหลักที่ใช้
ครั้งที่ 8 การพูดปฏิเสธ	1. เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนได้อภิปราย ถึงปัญหาและสาเหตุของการไม่เกล้า ยืนยันตัวเอง 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ช่วยเหลือ กันและกัน 3. เพื่อให้สมาชิกฝึกทักษะการพูด ปฏิเสธ	<ul style="list-style-type: none"> แนวคิดพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเอง 12 ด้าน แนวคิด REBT ด้านความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลที่เชื่อมโยงกับพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเอง
ครั้งที่ 9 การบอก ความต้องการ ของตนเอง	1. เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนได้อภิปราย ถึงปัญหาและสาเหตุของการไม่เกล้า ยืนยันตนเอง 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ช่วยเหลือ กันและกัน 3. เพื่อให้สมาชิกฝึกทักษะการบอก ความต้องการของตนเอง	<ul style="list-style-type: none"> แนวคิดพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเอง 12 ด้าน แนวคิด REBT ด้านความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลที่เชื่อมโยงกับพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเอง
ครั้งที่ 10 ยุทธิการให้คำปรึกษา และปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อยุติการปรึกษา 2. เพื่อให้กำลังใจสมาชิกกลุ่ม 3. เพื่อประเมินผลจากการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณา เหตุผลอารมณ์และพฤติกรรม	แนวคิดการยุติกลุ่ม REBT

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาผลของการให้การปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมที่มีต่อพฤติกรรมกล้ายืนยันตัวเองของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 8 คนในกลุ่มทดลองและ 8 คนในกลุ่มควบคุม มีการทดสอบที่ระยะเวลา 3 ช่วงคือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยใช้

แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ (Two-factor Experiment with Repeated Measures on One Factor) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัย (Winer, Brown, & Michels, 1991, p. 509) แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 2 แบบแผนการวิจัย

	b1	b2	b3
a 1	G1	G1	G1
a 2	G2	G2	G2

ความหมายของสัญลักษณ์

a1 แทน การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม
a2 แทน วิธีการปกติ (ไม่ได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทางทฤษฎีพิจารณาเหตุผล
อารมณ์และพฤติกรรม)

b1 แทน ระยะก่อนการทดลอง

b2 แทน ระยะหลังการทดลอง

b3 แทน ระยะติดตามผล

G1 แทน กลุ่มทดลองที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล
อารมณ์และพฤติกรรม

G2 แทน กลุ่มทดลองที่ได้รับวิธีการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล
อารมณ์และพฤติกรรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขั้นการเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยที่แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแก่คณะกรรมการวิจัยรวม
การวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา คณะกรรมการวิจัยและจริยธรรมการวิจัยมนุษย์ เพื่อเป็นประกันสิทธิ
เสรีภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างและลดความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ในกระบวนการวิจัย

1.2 ผู้วิจัยแจ้งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเขซาก (เบญจศิริราชภัฏวิทยาคาร) ถึงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ระยะเวลาในการวิจัย และการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อขออนุญาตในดำเนินการวิจัย และขอความร่วมมือ

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

2.1 กลุ่มทดลอง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ได้รับการให้การบริการกลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม สปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 60 - 90 นาที ติดต่อกัน 5 สปดาห์ รวม 10 ครั้ง โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียนในวันพุธและวันศุกร์ เวลา 15.30 - 17.00 น. เริ่มการทดลองตั้งแต่วันที่ 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 ถึงวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2555

2.2 กลุ่มควบคุม ที่ไม่ได้รับการให้การบริการกลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม แต่ได้รับการเรียนการสอนตามปกติของโรงเรียน

3. ระยะหลังทดลอง ระยะหลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดการทดลองผู้วิจัยให้นักเรียน นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดพฤติกรรมกล้ามเนื้อยันตัวเอง ฉบับเดิมอีกครั้ง โดยใช้แบบวัดชุดเดียวกันกับที่ทำก่อนการทดลองคะแนนที่ได้จากการตอบแบบวัดครั้งนี้เป็นคะแนนสอบระยะหลังการทดลอง (Post - test)

4 ระยะติดตามผล หลังจากสิ้นสุดการทดลองเป็นเวลา 2 สปดาห์ ผู้วิจัยให้ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งสองกลุ่มทำแบบสอบถามวัดพฤติกรรมกล้ามเนื้อยันตัวเองฉบับเดิม อีกครั้ง ในวันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2555 หลังจากนำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้อง ให้ครบถ้วน คะแนนที่ได้จากการตอบแบบวัดครั้งนี้เป็นคะแนนสอบระยะติดตามผล (Follow Up)

*หมายเหตุ เนื่องจากวันที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2555 เป็นวันสงกรานต์เดือนนักเรียน ส่วนใหญ่จะกลับต่างจังหวัดพร้อมกับผู้ปกครอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณและวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ平均方差分析 (Repeated - measures Analysis of Variance: ANOVA)

One Between - subjects Variable and One within - subjects Variable) (Howell, 2007,
pp. 449 - 460)

3. เมื่อพิจารณาความแตกต่าง ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธีทดสอบรายคู่
แบบบอนเฟอร์รอนี่ (Bonferroni)